

základní struktura lidové kultury má analogické rysy s jinými balkánskými regiony.

Jednotlivé studie jsou doplněny anglickými abstrakty a klíčovými slovy. Jsou také oživeny fotografiemi a ocenit nutno grafickou úpravu knihy, vytištěné na kvalitním papíře. Především ovšem musíme vyzvednout uvážlivý výběr zařazených kvalitních studií.

J. Vaculík

- * Zygmund Kłodnicki – Miloš Lukovič – Peter Slavkovský – Rastislava Stoličná – Miroslav Válka: *Tradiční agrární kultura v kontextu společenského vývoje střední Evropy a Balkánu*. Masarykova univerzita. Brno 2013, 252 s.

Zdeněk Nešpor a kol.: Slovník českých sociologů*

Česká sociologie, mající bezesporu mnohaletou tradici sahající až do hloubi devatenáctého století, se poprvé ve své historii dočkala vyčerpávajícího a kvalitně zpracovaného slovníku všech důležitých osob, které se v prostředí českých zemí právě touto vědou zabývali či dodnes zabývají. Publikace, obsahující 178 osobností – Čeňkem Adamem počínaje a Lvem Wintrem konče – je kolektivním dílem více autorů pod vedením Zdeňka R. Nešpora. Z dalších autorů bychom jmenovali např. Annu Kopeckou či nedávno zesnulého Miloslava Pertuska. Ačkoli před vznikem tohoto slovníku bylo vydáno několik podobných publikací, jež se pokoušely o podobný výčet, např. Nešporova *Republika sociologů* nebo Petruskovy *České sociální vědy v exilu*, žádná nám nedává komplexní jmenný encyklopedický pře-

opakuje, jak je poznamenáno v úvodu knihy, některé dřívější omyly nebo běžně tradovaná interpretační kliše, kdy se nemohli jejich autoři opřít o vlastní archivní výzkum.

Ze samotného obsahového hlediska je nutné zdůraznit, že se v publikaci objevují i osobnosti, které nemají přímé sociologické vzdělání či nebyly za sociology v pravém slova smyslu pokládány. Zde můžeme jmenovat např. Josefa Čapka, Závěše Kalandru, Karla Teigeho nebo Miroslava Tyrše, o kterých je psáno, že ačkoli je nelze považovat za sociology, jejich texty mají mnohdy sociologicky zorný úhel. K českým autorům byli přiřazeni i někteří zahraniční sociologové, kteří alespoň část své profesionální dráhy prožili v českých zemích. Z pohledu naší univerzity bychom mohli zdůraznit i velký podíl autorů majících blízký vztah právě k Masarykově univerzitě, z nichž někteří stále aktivně působí na různých akademických pozicích. Za všechny můžeme jmenovat např. Jaroslava Stříteckého, jako humanistického vzdělance řadícího se i k sociologickým proudům, zástupce Fakulty sociálních studií Petra Mareše a Ladislava Rabušice či Aleše Sekotu, působícího na Fakultě sportovních studií. Pro některé čtenáře by ovšem mohl být mírným nedostatkem chybějící jmenný rejstřík, který by urychlil hledání dané osobnosti. Nicméně i přes tuto drobnost Slovník českých sociologů zajistě plní svoji úlohu, když předkládá v relativně čtivé a přehledné formě komplexní údaje o osobním životě, vědeckém zaměření a bibliografii nejvýznamnějších českých sociologů.

O. Štaud

- * Nešpor, Zdeněk a kol.: *Slovník českých sociologů*. Academia. Praha 2013, 467 s.